

KOMUNIKAT PRASOWY nr 60/25

Luksemburg, 14 maja 2025 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-36/23 | Stevi i The New York Times/Komisja

Dostęp do dokumentów: decyzja Komisji odmawiająca dziennikarce *New York Timesa* dostępu do wiadomości tekstowych wymienianych między przewodniczącą von der Leyen a prezesem-dyrektorem generalnym przedsiębiorstwa Pfizer jest nieważna

W oparciu o rozporządzenie w sprawie dostępu do dokumentów¹ Matina Stevi, dziennikarka pracująca dla dziennika *The New York Times*, zwróciła się do Komisji Europejskiej o udzielenie dostępu do wszystkich wiadomości tekstowych wymienianych między przewodniczącą Ursulą von der Leyen a prezesem-dyrektorem generalnym przedsiębiorstwa Pfizer Albertem Bourlą w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 11 maja 2022 r. Komisja odrzuciła ten wniosek, uzasadniając to tym, że nie posiada dokumentów objętych wnioskiem. Matina Stevi i *The New York Times* wnieśli do Sądu Unii Europejskiej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji.

W swoim wyroku **Sąd uwzględnił skargę i stwierdził nieważność decyzji Komisji.**

Sąd przypomniał, że rozporządzenie w sprawie dostępu do dokumentów ma na celu zapewnienie możliwie największej skuteczności prawa publicznego dostępu do dokumentów przechowywanych przez instytucje. Co do zasady wszystkie dokumenty instytucji powinny być publicznie dostępne. Jeżeli jednak instytucja twierdzi w odpowiedzi na wniosek o udzielenie dostępu, że dany dokument nie istnieje, domniemywa się, że dokument nie istnieje, zgodnie z domniemaniem prawdziwości, z którym związane jest to twierdzenie. Domniemanie to może jednak zostać obalone na podstawie istotnych i spójnych poszlak przedstawionych przez wnioskodawcę.

W niniejszym przypadku Sąd zauważył, że odpowiedzi Komisji dotyczące żądanych wiadomości tekstowych w toku całego postępowania opierają się bądź to na założeniach, bądź to na zmiennych lub niedokładnych informacjach. Natomiast Matina Stevi i *The New York Times* przedstawili istotne i spójne poszlaki opisujące istnienie wymiany informacji, w szczególności w formie wiadomości tekstowych, między przewodniczącą Komisji a prezesem-dyrektorem generalnym przedsiębiorstwa Pfizer w związku z zakupem przez Komisję szczepionek od tej spółki podczas pandemii COVID-19. W ten sposób **udało im się obalić domniemanie nieistnienia i nieposiadania żądanych dokumentów.**

W takiej sytuacji Komisja nie może poprzestać na stwierdzeniu, że nie posiada żądanych dokumentów, lecz powinna przedstawić wiarygodne wyjaśnienia umożliwiające opinii publicznej i Sądowi zrozumienie, dlaczego dokumenty te nie mogą zostać odnalezione. Komisja nie przedstawiła szczegółowego wyjaśnienia, jakiego rodzaju poszukiwania przeprowadziła w celu odnalezienia tych dokumentów ani nie wskazała miejsc, w których poszukiwania te były przeprowadzone. W konsekwencji **Komisja nie przedstawiła wiarogodnego wyjaśnienia, aby uzasadnić nieposiadanie żądanych dokumentów.** Ponadto Komisja nie wyjaśniła w wystarczającym stopniu, czy żądane wiadomości tekstowe zostały usunięte i czy w takim przypadku usunięcie miało miejsce dobrowolnie czy automatycznie, lub czy telefon komórkowy przewodniczącej został w międzyczasie wymieniony.

Wreszcie Komisja nie wyjaśniła w wiarygodny sposób, dlaczego uznała, że wiadomości tekstowe wymieniane

w kontekście zakupu szczepionek przeciwko COVID-19 nie zawierały ważnych informacji lub informacji wymagających podjęcia działań następczych, których przechowywanie powinno być zapewnione.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności – zależnie od przypadku – do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Rozporządzenie \(WE\) nr 1049/2001](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.